

<p> disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story O </p>	<p> מימרא-statement ■ קושיא-challenge שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■ </p>
--	---

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא	מאן דאמר											
בדאיכא.										!		
והא בעינן צלתה מרובה מחמתה										ז		
בדאיכא.										!		
אי הכי מאי למימרא?										ז		
מהו דתימא: הואיל ולגוויא עבידי, ולבראי לא עבידי - אימא לא, קא משמע לן.										!		
הכא בקנים היוצאים לפנים מן הסוכה, ומשכא ואולא חדא דופן בהדייהו.	רבה ורב יוסף:									!	♦	◇
מהו דתימא: הא לית בה הכשר סוכה - קא משמע לן.										■		
לא נצרכה אלא לסוכה שרובה צלתה מרובה מחמתה, ומעוטה חמתה מרובה מצלתה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									!	♦	◇
מהו דתימא: תפסל בהך פורתא - קא משמע לן.										■		
ומאי יוצא										ז		
יוצא מהכשר סוכה.										!		
לא נצרכה אלא לסכך פחות משלשה בסוכה קטנה.	רבי אושעיא:									!	♦	◇
ומאי יוצא										ז		
יוצא מתורת סוכה.										!		
לא יהא אלא אויר, ואויר פחות משלשה טפחים בסוכה קטנה מי פסיל?	מתקיף לה רב הושעיא:									ז		◇
זה מצטרף וישנים תחתיו, וזה מצטרף - ואין ישנים תחתיו.	אמר ליה רבי אבא:									!		◇
ומי איכא מידי דאצטרופי מצטרף והוא עצמו אינו כשר?										ז		◇
אין, טיט הנרוק יוכיח, שמצטרף לארבעים סאה, והטובל בו לא עלתה לו טבילה.	רבי יצחק בן אלישב:									!		◇
העושה סוכתו כמין צריף, או שסמכה לכותל, רבי אליעזר פוסל מפני שאין לה גג	[רבי אליעזר]										■	♦
מכשירין.	חכמים:										■	♦
מודה רבי אליעזר שאם הגביהה מן הקרקע טפח או שהפליגה מן הכותל טפח - שהיא כשרה.	תנא:										■	◇
מאי טעמייהו דרבנן											^	
שיפויעי אהלים כאהלים דמו.	[רבנן]									!		◇
אבוי אשכחיה לרב יוסף דקא גני בכילת התנים בסוכה.											○	◇
כמאן - כרבי אליעזר, שבקת רבנן ועבדת כרבי אליעזר?	אמר ליה: [אביי]									ז		
ברייא איפכא תני: רבי אליעזר מכשיר וחכמים פוסלין.	אמר ליה: [רב יוסף]									!		◇
שבקת מתניתין ועבדת כברייתא?	[אביי]									ז		
אמר ליה: מתניתין יחידאה היא.	אמר ליה: [רב יוסף]									!		◇
העושה סוכתו כמין צריף או שסמכה לכותל, רבי נתן אומר: רבי אליעזר פוסל מפני שאין לה גג, וחכמים מכשירין.	דתניא: [רבי נתן]									!	■	◇
מחצלת קנים גדולה, עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה ואין מסככין בה, לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה.	[ת"ק]										■	♦

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקבלת טומאה.	רבי אליעזר:											יט:
הא גופה קשיא, אמרת: עשאה לשכיבה מקבלת טומאה ואין מסככין בה. טעמא - דעשאה לשכיבה, הא סתמא - לסיכוך. והדר תני: לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה. טעמא - דעשאה לסיכוך, הא סתמא - לשכיבה.												יט:
הא לא קשיא כאן - בגדולה, כאן - בקטנה.												יט:
אחת קטנה ואחת גדולה, עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה ואין מסככין בה.	רבי אליעזר:											יט:
טעמא - דעשאה לשכיבה, הא סתמא - לסיכוך.												יט:
עשאה לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה, טעמא - דעשאה לסיכוך, הא סתמא - לשכיבה.	אימא סיפא:											יט:
בגדולה כולי עלמא לא פליגי דסתמא לסיכוך, כי פליגי - בקטנה.	אלא אמר רבא:											יט:
סתם קטנה לשכיבה	תנא קמא סבר:											יט:
סתם קטנה נמי לסיכוך.	רבי אליעזר סבר:											יט:
והכי קאמר: מחצלת הקנים גדולה, עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה ואין מסככין בה. טעמא - דעשאה לשכיבה, הא סתמא - נעשה כמי שעשאה לסיכוך, מסככין בה. (קטנה, עשאה לסיכוך - מסככין בה, טעמא - דעשאה לסיכוך, הא סתמא - נעשה כמי שעשאה לשכיבה, ואין מסככין בה).	[ת"ק]											כ:
ואתא רבי אליעזר למימר: אחת קטנה ואחת גדולה, סתמא כשרה לסיכוך.	[רבי אליעזר]											כ:
אי הכי, רבי אליעזר אומר אחת קטנה ואחת גדולה? אחת גדולה ואחת קטנה מיבעי ליה, ועוד: כי פליגי - בגדולה הוא דפליגי, ורבי אליעזר לחומרא.	אמר ליה אביו:											כ:
מחצלת הקנים, בגדולה מסככין בה	דתניא: [ת"ק]											כ:
אם אינה מקבלת טומאה - מסככין בה	רבי אליעזר:											כ:
בקטנה כולי עלמא לא פליגי דסתמא לשכיבה. כי פליגי - בגדולה.	אלא אמר רב פפא:											כ:
סתם גדולה לסיכוך	תנא קמא סבר:											כ:
סתם גדולה נמי לשכיבה. ומאי עשאה לשכיבה דקאמר - הכי קאמר: סתם עשייתה נמי לשכיבה, עד דעביד לסיכוך.	רבי אליעזר סבר:											כ:
מחצלת של שיפה ושל גמי, גדולה - מסככין בה, קטנה - אין מסככין בה. של קנים ושל חילת, גדולה - מסככין בה, ארוגה - אין מסככין בה.	תנו רבנן: [ת"ק]											כ:
אחת זו ואחת זו מסככין בה.	רבי ישמעאל ברבי יוסי- משום אביו:											כ:
וכן היה רבי דוסא אומר כדבריו.	[רבי דוסא]											כ:
כל החוצלות מטמאין טמא מת, דברי רבי דוסא	תנן התם: [רבי דוסא]											כ:
מדרס.	חכמים:											כ:
מדרס - אין, טמא מת - לא?												כ:
כל המטמא מדרס מטמא טמא מת.	והא אנן תנן:											כ:
אימא: אף מדרס.												כ:
מאי חוצלות?												כ:
מרובלי.												כ:
מאי מרובלי?												כ:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מזבלי.	רבי אבא:	◇	!									
מחצלות ממש.	רבי שמעון בן לקיש:	◇	!									
ואזדא ריש לקיש לטעמיה			■									
הריני כפרת רבי חייא ובניו. שבתחלה כשנשתכחה תורה מישראל עלה עזרא מבבל ויסדה, חזרה ונשתכחה עלה הלל הבבלי ויסדה, חזרה ונשתכחה עלו רבי חייא ובניו ויסדוה.	דאמר ריש לקיש:		■	■								◇
וכן אמר רבי חייא ובניו: לא נחלקו רבי דוסא וחכמים על מחצלות של אושא שהן טמאות, ושל טבריא שהן טהורות. על מה נחלקו - על שאר מקומות.	[רבי חייא ובניו]		■	■								◇
כיון דליכא דיתבי עליהו - כדטבריא דמיין	מר סבר:	◇	■	■								◇
כיון דמקרי ויתבי עליהו - כדאושא דמיין.	ומר סבר:	◇	■	■								◇
כל החוצלות מטמאין טמא מת, דברי רבי דוסא.	אמר מר: [רבי דוסא]											◇
וכן היה רבי דוסא אומר כדברין	והתניא:							⚡				◇
לא קשיא: הא - דאית ליה גדנפא, הא דלית ליה גדנפא.								!				◇
חוצלות של שעם ושל גמי ושל שק ושל ספירא - מטמא טמא מת, דברי רבי דוסא.	מיתבי: [רבי דוסא]							⚡	◇			◇
אף מדרס.	חכמים:							⚡	◇			◇
בשלמא למאן דאמר מרזובלי - של שעם ושל גמי חזו לכינתא דפירי, של שק ושל ספירא - חזו לגולקי וצני. אלא למאן דאמר מחצלות ממש, בשלמא של שק ושל ספירא - חזו לפרסי ונפוחתא, אלא של שעם ושל גמי למאי חזו?								⚡	◇			◇
חזו לנזיאתא.								!	◇			◇
בשלמא למאן דאמר מחצלות ממש, של שעם ושל גמי - חזו לנזיאתא, של שק ושל ספירא - חזו לפרסי ונפוחתא. אלא למאן דאמר מרזובלי, בשלמא של שק ושל ספירא - חזו לגולקי וצני, אלא של שעם ושל גמי למאי חזו?	איכא דאמרי:							⚡	◇			◇
חזו לכינתא דפירי.								!	◇			◇
כשירדתי לגולה מצאתי זקן אחד, ואמר לי: מסככין בבודיא, וכשבאתי אצל רבי יהושע אחי אבא הודה לדבריו.	תניא, אמר רבי חנניה:								■			◇
והוא דלית ליה גדנפא.	רב חסדא:								■			◇
הני בודיאת דבני מחוזא, אלמלא קיר שלהן - מסככין בהו.	עולא:									■		◇
מסככין בבודיא, ואם יש להן קיר - אין מסככין בהן.	תניא נמי הכי:									■		◇
הדרן עלך סוכה												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והוה ליה מטה דירת עראי, וסוכה אהל קבע, ולא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע.												!
והא רבי שמעון דאמר גמי סוכה דירת קבע בעינו, ואתי אהל עראי ומבטל אהל קבע	[רבי שמעון]											?
בהא פליגי: מר סבר: אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע	[מר סבר:] "ר"ש]											!
לא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע.	מר סבר:] "ר"י]											!
מעשה בטבי עבדו.	רבי שמעון:											■
משיחתו של רבן גמליאל למדנו שני דברים למדנו שעבדים פטורים מן הסוכה, ולמדנו שהישן תחת המטה לא יצא ידי חובתו.	תניא, רבי שמעון:											■
ולימא מדבריו של רבן גמליאל?												?
מילתא אגב אורחיה קא משמע לן, כי הא דאמר רב אחא בר אדא, ואמרי לה אמר רב אחא בר אדא אמר רב המנונא אמר רב: מנין שאפילו שיחת תלמידי חכמים צריכה לימוד - שנאמר (תהלים א) ועלהו לא יבול.	[רב אחא בר אדא, ואמרי לה רב אחא בר אדא אמר רב המנונא אמר רב: מנין שאפילו שיחת תלמידי חכמים צריכה לימוד - שנאמר (תהלים א) ועלהו לא יבול.											!
הסומך סוכתו בכרעי המטה - כשרה.	[ת"ק]											■
אם אינה יכולה לעמוד בפני עצמה - פסולה.	רבי יהודה:											■
מאי טעמא דרבי יהודה?												^
פליגי בה רבי זירא ורבי אבא בר ממל:												!
מפני שאין לה קבע	חד אמר:] רבי זירא/ רבי אבא בר ממל]											!
מפני שמעמידה בדבר המקבל טומאה.	וחד אמר:] רבי זירא/ רבי אבא בר ממל]											!
מאי בינייהו												?
כגון שנעץ שפודיו של ברזל וסיכך עליהם. למאן דאמר לפי שאין לה קבע - הרי יש לה קבע, ומאן דאמר מפני שמעמידה בדבר המקבל טומאה - הרי מעמידה בדבר המקבל טומאה.												!
לא שנו אלא סמך, אבל סיכך על גב המטה - כשרה.	אביי:											■
מאי טעמא												^
למאן דאמר לפי שאין לה קבע - הרי יש לה קבע, למאן דאמר מפני שמעמידה בדבר המקבל טומאה - הרי אין מעמידה בדבר המקבל טומאה.												!
סוכה מדובללת, ושצילתה מרובה מחמתה - כשרה.												■
המעובה כמין בית, אף על פי שאין הכוכבים נראין מתוכה - כשרה.												■
מאי מדובללת?												^
סוכה ענייה.	רב:											!
קנה עולה וקנה יורד.	שמואל:											!
רב תני חדא, ושמואל תני תרתי:												■
סוכה מדובללת, מאי מדובללת - מדוללת, שצילתה מרובה מחמתה - כשרה.	רב תני חדא:											■
מאי מדובללת - מבולבלת, ותרתי קתני: סוכה מבולבלת כשרה, וצילתה מרובה מחמתה כשרה.	שמואל תני תרתי:											■
לא שנו אלא שאין בין זה לזה שלשה טפחים, אבל יש בין זה לזה שלשה טפחים - פסולה.	אביי:											■
אפילו יש בין זה לזה שלשה טפחים נמי, לא אמרן אלא שאין בגגו טפח, אבל יש בגגו טפח - כשרה, דאמרין חבט רמי.	רבא:											■
מנא אמנא לה דכי אית בה טפח אמרינן חבט רמי, וכי לית בה טפח לא אמרינן חבט רמי	רבא:											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממרא	מאן דאמר											
קורות הבית והעלייה שאין עליהם מעזיבה והן מכוונות, טומאה תחת אחת מהן - תחתיה טמא. בין התחתונה לעליונה - ביניהן טמא, על גבי העליונה - כנגדה עד לרקיע טמא.	דתנן:	■	■									◇
היו העליונות כבין התחתונות, טומאה תחתיהן - תחת כולן טמא, על גביהן - כנגדן עד לרקיע טמא.		■	■									◇
במה דברים אמורים - בזמן שיש בהן טפה וביניהן פותח טפה. אבל אין ביניהן פותח טפה, טומאה תחת אחת מהן - תחתיה טמא, ביניהן ועל גביהן טהור.	ותני עלה:	■	■									◇
אלמא: כי אית ביה טפח - אמרינן חבוט רמי, וכי לית ביה טפח - לא אמרינן חבוט רמי, שמע מינה.			■									
יתבי רב כהנא וקאמר להא שמעתא.			○									
וכל היכא דלית ביה טפח לא אמרינן חבוט רמי?	אמר ליה רב אשי לרב כהנא:	⋄										◇
קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה, וכן שתי קורות, אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו, פחות משלשה - אינו צריך להביא קורה אחרת, שלשה - צריך להביא קורה אחרת.	והא תניא: [ת"ק]	■	⋄									◇
פחות מארבעה - אין צריך להביא קורה אחרת, ארבעה - צריך להביא קורה אחרת.	רבן שמעון בן גמליאל:	■	⋄									◇
וכן שתי קורות המתאימות, לא בזו כדי לקבל אריח, ולא בזו כדי לקבל אריח, אם מקבלות אריח לרחבו טפח - אין צריך להביא קורה אחרת, ואם לאו - צריך להביא קורה אחרת.	[תניא-ת"ק]	■	⋄									◇
אם מקבלות אריח לארכו שלשה טפחים - אין צריך להביא קורה אחרת, ואם לאו - צריך להביא קורה אחרת.	רבן שמעון בן גמליאל:	■	⋄									◇
היו אחת למעלה ואחת למטה, רבי יוסי ברבי יהודה אומר: רואין העליונה כאילו היא למטה ואת התחתונה כאילו היא למעלה, ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מעשרים אמה והתחתונה למטה מעשרה.	[רבי יוסי ברבי יהודה]	■	⋄									◇
הא זה וזה בתוך עשרים - אמרינן חבוט רמי, אף על גב דלית ביה טפח		■	⋄									
תריין ואימא הכי ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מעשרים אלא בתוך עשרים, והתחתונה סמוכה לה בפחות משלשה. אי נמי: בלבד שלא תהא תחתונה למטה מעשרה אלא למעלה מעשרה, ועליונה סמוכה לה	אמר ליה: [רב כהנא]	!										◇
ושצילתה מרובה מחמתה כשרה.												■
הא כי הדדי - פסולה												■
ושחמתה מרובה מצילתה - פסולה	והא תנן באידך פירקין:											⋄
הא כי הדדי כשרה												⋄
לא קשיא: כאן - מלמעלה, כאן - מלמטה.												!
היינו דאמרי אינשי: כוזא מלעיל כאיתרא מלתחת.	רב פפא:											■
מעובה כמין בית.												■
המעובה כמין בית, אף על פי שאין הכוכבים נראין מתוכה - כשרה.	תנו רבנן:											◇
אין כוכבי חמה נראין מתוכה, בית שמאי פוסלין	[בית שמאי]											◇
מכשירין.	בית הלל:											◇
העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה - כשרה, ועולין לה ביום טוב.												■
בראש האילן או על גבי גמל - כשרה, ואין עולין לה ביום טוב.												■
שתים באילן ואחת בידי אדם, או שתים בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ואין עולין לה ביום טוב.												■
שלוש בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ועולין לה ביום טוב.												■
זה הכלל: כל שינטל האילן ויכולה לעמוד בפני עצמה - כשרה, ועולין לה ביום טוב.												◇
מני מתניתין												⋄
רבי עקיבא היא												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
העושה סוכתו בראש הספינה, רבן גמליאל פוסל	דתניא: [רבן גמליאל]								!	◆		
מכשיר.	רבי עקיבא:								!	◆		
מעשה ברבן גמליאל ורבי עקיבא שהיו באין בספינה, עמד רבי עקיבא ועשה סוכה בראש הספינה. למחר נשבה רוח ועקרתה. אמר לו רבן גמליאל: עקיבא, היכן סוכתך?									○			
דכולי עלמא, היכא דאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה - לא כלום היא, יכולה לעמוד בשאינה מצויה דיבשה - כולי עלמא לא פליגי דכשרה. כי פליגי - בדיכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה, ואינה יכולה	אביי:								■			
סוכה דירת קבע בעינן, וכיון דאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה דים - לא כלום היא.	רבן גמליאל סבר:								◆	■		
סוכה דירת עראי בעינן, וכיון דיכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה - כשרה.	רבי עקיבא סבר:								◆	■		
או על גבי גמל כל.												■
מתניתין מני												^
רבי מאיר היא												!
העושה סוכתו על גבי בהמה, רבי מאיר מכשיר	דתניא: [רבי מאיר]								!	◆		
פוסל	רבי יהודה:								!	◆		
מאי טעמא דרבי יהודה									^			
אמר קרא חג הסוכת תעשה לך שבעת ימים - סוכה הראויה לשבעה - שמה סוכה, סוכה שאינה ראויה לשבעה - לא שמה סוכה.	[רבי יהודה]								!			
ורבי מאיר									ז			
הא נמי מדאורייתא מחזא חזיא, ורבנן הוא דגורו בה.	[רבי מאיר]								!			
עשאה לבהמה דופן לסוכה. רבי מאיר פוסל	[רבי מאיר]									◆	■	
מכשיר.	[רבי יהודה]									◆	■	
כל דבר שיש בו רוח חיים אין עושין אותו לא דופן לסוכה, ולא לחי למבוי, ולא פסין לביירות, ולא גולל לקבר.	שהיה רבי מאיר אומר:									■		
אף אין כותבין עליו גיטי נשים.	משום רבי יוסי הגלילי אמרו:									■		
מאי טעמא דרבי מאיר?										^		
שמה תמות.	אביי:								!	◆		
שמה תברח.	רבי זירא:								!	◆		
בפיל קשור - כולי עלמא לא פליגי, דאי נמי מיית - יש בנבלתו עשרה.										■		
כי פליגי - בפיל שאינו קשור. למאן דאמר שמה תמות - לא חיישינן, למאן דאמר גורה שמה תברח - חיישינן.										■		
למאן דאמר גורה שמה תמות נחוש שמה תברח									ז			
אלא, בפיל שאינו קשור - כולי עלמא לא פליגי.										■		
כי פליגי - בבהמה קשורה למאן דאמר גורה שמה תמות - חיישינן, למאן דאמר גורה שמה תברח - לא חיישינן										■		
ולמאן דאמר גורה שמה תברח נחוש שמה תמות?									ז			
מיתה לא שכיחא.									!			
והאיכא רווחא דיבני ביני									ז			

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דעביד ליה בהוצא ודפנא.												◇
ודלמא רבעה												ג
דמתיחה באשלי מלעיל.												◇
ולמאן דאמר גזרה שמא תמות נמי, הא מתיחה באשלי מלעיל												ג
זמנין דמוקים בפחות משלשה סמוך לסכך, וכיון דמייחא - כווצא, ולא אדעתיה.												◇
ומי אמר אבוי רבי מאיר חייש למיתה ורבי יהודה לא חייש?												◇
בת ישראל שנשאת לכהן, והלך בעלה למדינת הים - אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים.	והתנן:											◇
הרי זה גיטיך שעה אחת קודם מיתתי - אסורה לאכול בתרומה מיד.	ורמינן עלה:											◇
לא קשיא: הא - רבי מאיר דלא חייש למיתה, הא - רבי יהודה, דחייש למיתה.	ואמר אבוי:											◇
הלוקח יין מבין הכותים, אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש - הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											◇
אוסרין	רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון:											◇
איפוך: רבי מאיר חייש למיתה, ורבי יהודה לא חייש למיתה.	[אבוי]											◇
עשאה לבהמה דופן לסוכה, רבי מאיר פוסל	דתניא: [רבי מאיר]											◇
מכשיר.	רבי יהודה:											◇
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר												ג
מיתה - שכיחא, בקיעת הנוד - לא שכיחא, אפשר דמסר ליה לשומר.	אמר לך רבי מאיר:											◇
קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה												ג
טעמא דרבי יהודה לאו משום דחייש לבקיעת נוד, אלא משום דלית ליה ברירה.												◇
ולא חייש רבי יהודה לבקיעת נוד?												ג
אמרו לו לרבי מאיר: אי אתה מודה שמא יבקע הנוד, ונמצא זה שותה טבלים למפרע? ואמר להו: לכשיבקע.	והא מדקתני סיפא:											◇
מכלל דחייש רבי יהודה לבקיעת הנוד												ג
לדידי - לית לי ברירה, אלא לדידך דיש ברירה - אי אתה מודה דשמא יבקע הנוד?	התם רבי יהודה הוא דקאמר לרבי מאיר:											◇
לכשיבקע.	אמר ליה: [רבי מאיר]											◇
ולא חייש רבי יהודה למיתה?												ג
אף אשה אחרת מתקינין לו, שמא תמות אשתן	והא תנן, רבי יהודה:											◇
מעלה עשו בכפרה.	הא איתמר עלה, אמר רב הונא ברביה דרב יהושע:											◇
בין למאן דאמר שמא תמות, בין למאן דאמר שמא תברח, מדאורייתא מחיצה מעליא היא, ורבנן הוא דגזרו בה. אלא מעתה, לרבי מאיר תטמא משום גולל?												ג
מטמא משום גולל	אלמה תנן: רבי יהודה:											◇
מטהך	רבי מאיר:											◇
קסבר רבי מאיר כל מחיצה שעומדת ברוח אינה מחיצה.	אלא אמר רב אחא בר יעקב:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממרא												
קסבר רבי מאיר כל מחיצה שאינה עשויה בידי אדם - אינה מחיצה.	איכא דאמרי, אמר רב אחא בר יעקב:										!	◊
מאי בנייהו?											ז	
איכא בנייהו דאוקמה בנוד תפוח. למאן דאמר מחיצה עומדת ברוח אינה מחיצה - הרי עומדת ברוח, למאן דאמר אינה עשויה בידי אדם - הרי עשויה בידי אדם.											!	◊
אף אין כותבין עליו גיטי נשים.	אמר מר, משום רבי יוסי הגלילי אמרו:											◊
מאי טעמא דרבי יוסי הגלילי?												^
(דברים כד) ספר אין לי אלא ספר, מנין לרבות כל דבר - תלמוד לומר וכתב לה - מכל מקום. אם כן מה תלמוד לומר ספר - לומר לך: מה ספר דבר שאין בו רוח חיים, ואינו אוכל, אף כל דבר שאין בו רוח חיים ורבנן	דתניא:										!	◊
אי כתב בספר - כדקאמרת, השתא דכתיב ספר - לספירת דברים בעלמא הוא דאתא.	[רבנן]										!	◊
ורבנן, האי וכתב מאי דרשי ביה?											ז	
ההוא מיבעי להו: בכתיבה מתגרשת ואינה מתגרשת בכסף. סלקא דעתך אמינא: הואיל ואיתקש יציאה להויה, מה הויה בכסף - אף יציאה בכסף, קא משמע לן.	[רבנן]										!	◊
ורבי יוסי הגלילי האי סברא מנא ליה?											ז	
מספר כריתת נפקא ליה: ספר כורתה, ואין דבר אחר כורתה	[רבי יוסי הגלילי]										!	◊
ואידך											ז	
ההוא מיבעי ליה לדבר הכורת בינו לבינה.	[רבנן]										!	◊
הרי זה גיטיך על מנת שלא תשתי יין. ועל מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם - אין זה כריתות, כל שלשים יום - הרי זה כריתות.	כדתניא:										!	◊
ואידך											ז	
מכרת כריתת נפקא.	[רבי יוסי הגלילי]										!	◊
ואידך											ז	
כרת כריתות לא דרשי.	[רבנן]										!	◊
העושה סוכתו בין האילנות והאילנות דפנות לה - כשרה.												■
כל מחיצה שאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה - אינה מחיצה.	רב אחא בר יעקב:											■
העושה סוכתו בין האילנות והאילנות דפנות לה - כשרה.	תנן:											■
והא קאזיל ואת?												ז
הכא במאי עסקינן - בקשין.												!
והאיכא נופן												ז
דעביד ליה בהוצא ודפנא.												!
אי הכי מאי למימרא?												ז
מהו דתימא: ניגור דלמא אתי לאשתמושי באילן, קא משמע לן.												!
היה שם אילן או גדר או מחיצת הקנים - נידון משום דיומך	תא שמע:											■
התם נמי, משום דעביד ליה בהוצא ודפנא.												!

<p>❖ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement § קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
--	------------------

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מירא	תא שמע:					§	◊						כד:
אילן המיסך על הארץ, אם אין נופו גבוה מן הארץ שלשה טפחים - מטלטלין תחתיו						§							כד:
אמאי? הא קא אזיל ואתן						!	◊						כד:
התם נמי, דעביד ליה בהוצא ודפנא.						§							כד:
אי הכי ניטלטל בכוליה	אלמה אמר רב הונא בריה דרב יהושע:					§	◊						כד:
אין מטלטלין בו אלא בית סאתים	משום דהוי דירה שתשמישיה לאויר, וכל דירה שתשמישיה לאויר אין מטלטלין בו אלא סאתים.					!	◊						כה:
שבת בתל שהוא גבוה עשרה והוא מארבע אמות עד בית סאתים, וכן בנקע שהוא עמוק - עשרה והוא מארבע עד בית סאתים, וכן קמה קצורה ושכולות מקיפות אותה - מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה	תא שמע:					§	◊						כה:
אף על גב דקאזיל ואתן						§							כה:
התם נמי דעביד ליה בהוצא ודפנא.						!	◊						כה:

key-מקרא:	disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מוכחה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■											
מימרא	סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof
 ■ מקרא-key:

סוכה-הישן תחת המטה	ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ

